

կեան է. ան մեծ աւագան մըն է որ կը գտնուի Են-
նոմի Զորին վերի ծայրը Իսլամ գերեզմանատան մը
մէջտեղը: Աւագանը ունի 90 մէզը երկայնութիւն և
60 մէզը լայնութիւն, ու 6 մէզը խորութիւն, որուն
մեծ մասը ժայռի մը փորուածքն է, բայց ներսի
կողմը քարով հիւսուած է:

614ի Երուսաղէմը Պարսից կողմէն զրաւման ժաւ-
մանակակից յիշատակարան մը կը պատմէ թէ «24,518
քրիստոնեաներ Մամիլլա կոչուած աւագանին մէջ
լեցուեցան: Մամիլլա քաղաքէն մէկ նետընկէց հե-
ռու է. անոնք հաւատքի մարտիրոսներ էին՝ որոնք
հոն Աստուծոյ զոհուեցան» (Cou. էջ 34-9):

Բեռնարդոս՝ որ 870ին այցելեց նոյն աւագանը,
կը գրէ. «Սրբուհի Մամիլլայի եկեղեցին՝ ուր թաղ-
ուեցան Սարակինոսներէ սպաննուած շատ մը մարտի-
րոսներու մարմինները»: Այս եկեղեցին սուրբ կնոջմէ
մը չէ որ իր անունը առած է, այլ այն սուրբ տեղէն
ուր կը բարձրանար ան: Այժմ եկեղեցիի հետք մնա-
ցած չէ, բայց այրը՝ որ անոր գետնադամբան կը ծա-
ռայէր, չէր այն ոսկրանոցը՝ ուր գետեղուեցան բազ-
մաթիւ զոհերու մարմինները, տակաւին կը տեսնուի
աւագանին արեւելքը:

ԺԲ. գարուն այս այրին անունն էր Առիւծին գե-
րեզմանատեղին (charnier de Lion), վասն զի այս թուա-
կանի զրոյցի մը համաձայն, առիւծ մը այս քարայ-
րին մէջ կը հաւաքէր նահատակաց մարմինները (*):

էս-սին (ժե. դար) կը վստահացնէ թէ Երուսաղէմի հրեաներ կը կո-
չէին զայն **Պէյդ-Միլլոս**: Բաբելոնի Թալմուսը կը յիշուակէ զայն
Պէյդ Մամիլ կամ **Մամիլա** անուամբ: Մամիլլա անունը մա
Միլլոն է, որ կը նշանակէ Միլլոյի ջուրեր (Bar. G. էջ 200):

(*) Այս գրոյցը կամ աւանդութիւնը առային անգամ յիշատա-